

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724204113
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8724204113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: JUDr. V. Y., advokát so sídlom T. námestie XX, XXX XX A., právne zastúpený: JUDr. Jozef Jaroščák, advokát so sídlom Radničné námestie 33, 085 01 Bardejov, proti žalovanej: R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. V. XXXX/XX, XXX XX B. A., o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.l. 23C/54/2024-69 zo dňa 20. júna 2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Určuje sa, že Kúpna zmluva zo dňa 20.08.2024 uzavretá medzi X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX W. ako predávajúcou a R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. V. XXXX/XX, XXX XX B. A. ako kupujúcou, predmetom ktorej je prevod nehnuteľnosti: Bytu č. X, nachádzajúci sa na X. poschodí, vo vchode č. X v bytovom dome - blok M. 1, ul. N. X, X, súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra „C“ č. XXXX/XX, v katastrálnom území W., obec W., okres W., zapísaného na Liste vlastníctva č. XXXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu k pozemku - parcele registra „C“ č. XXXX/XX, v podiele o veľkosti 3331/239136 a spoločným časťami a spoločným zariadeniam bytového domu v podiele o veľkosti 3331/239136, ktorá bola povolená Okresným úradom W., katastrálnym odborom pod č. vkladu - M je voči žalobcovi neúčinná.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 149, § 150 odsek 1, § 153 odsek 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 42a odsek 1, 2, § 42b odsek 1, 2, 4, § 116, § 117 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca uzatvoril s dlžníčkou (matka žalovanej) 25.06.2023 Zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorej účelom bolo zastupovanie mandanta (dlžníčky) a vykonávanie právnych úkonov týkajúcich sporovej veci vedenej na Okresnom súde W. pod sp zn.: 20C/43/2023 z 29.05.2023 vo veci žaloby na obnovu konania 7C/65/2017. Zmluvné strany sa v nej dohodli na kombinovanej odmene za poskytnuté právne služby vo výške 150 eur za jeden úkon právnej služby a zároveň z podielovej odmeny z úspechu v spore vo výške 10 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom

konania. Žalobca preukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Dlužníčka na základe Kúpnej zmluvy z 20.08.2024, ktorej vklad bol povolený katastrálny odborom Okresného úradu W., pod č. - M previedla v žalobe špecifikovanú nehnuteľnosť na žalovanú (svoju dcéru) ako blízku osobu. Keďže ide o osobu, príbuznú v priamom rade a u ktorej je predpoklad vedomosti o úmysle dlžníčky ukrátiť veriteľa, bola preukázaná jej pasívna legitimácia. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie v prejednávanej spore boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby bolo možné podanej odporovacej žalobe vyhovieť. Žalobca preukázal, že má proti svojmu dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku podľa priloženej zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 25.06.2023. Podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo pochybností o tom, že kúpnu zmluvou z 20.08.2024 medzi dlžníčkou vystupujúcou v hmotnoprávnom postavení predávajúceho a žalovanou, jej dcérou, vystupujúcou v hmotnoprávnom postavení kupujúceho došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, pretože dlžníčka nemá exekúciu postihnuteľný majetok. Keďže k právnemu úkonu (Kúpnej zmluve) došlo medzi dlžníčkou a jej blízkou osobou, úmysel dlžníčky ukrátiť veriteľa zákon predpokladá. Keďže žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, má sa za to, že nepreukázala, že o úmysle ukrátiť veriteľa v čase právneho úkonu vedela. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keďže boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka. Súd preto odporovacej žalobe vyhovel, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Vo vzťahu k prostriedkom procesnej obrany žalovanej - podanie doručené súdu 20.06.2025 súd prvej inštancie uviedol, že aj napriek tomu, že bolo doručené v deň pojednávania, tieto neboli využité včas tak, ako to predpokladá § 153 C.s.p., keďže žalovanej bola výzva na vyjadrenie k žalobe v lehote 10 dní doručená už 09.04.2025 a vyjadrenie doručila až 20.06.2025, t. j. po stanovenej lehote na vyjadrenie (do 21.04.2025.). Z uvedeného právneho dôvodu by tak súd prvej inštancie na prostriedky procesnej obrany obsiahnuté v podaní z 20.06.2025, neprihliadol podľa § 153 odsek 2 C.s.p..

4. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Už vo vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že vyjadrenia v nej považuje za nepravdivé. Žalovaná s jej matkou Gabrielou Y. (údajnou dlžníčkou) uzatvorili vyššie špecifikovanú kúpnu zmluvu na základe dohody v rámci rodiny. V žiadnom prípade nešlo o motiváciu ukrátiť žalobcu ako údajného veriteľa. Tvrdenia žalobcu neobstoja vecne ani z časového hľadiska. Navyše údajná dlžníčka - matka žalovanej existenciu dlhu tvrdeného žalobcom odmieta. Žalobca preto podal na údajnú dlžníčku návrh na vydanie platobného rozkazu, voči ktorému podala údajná dlžníčka odpor. Predmetné upomínacie konanie bolo vedené na OS Banská Bystrica pod sp. zn. 25Up/264/2025, spis bol postúpený na OS W.. Žalovaná namieta platnosť zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Údajná dlžníčka túto zmluvu uzatvorila výslovne pod nátlakom, a teda neslobodne. Žalobca navyše konal v rozpore s ustanoveniami zákona č. 586/2023 Z.z. o advokácii, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ako aj s ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Žalobca teda konal zjavne v rozpore s ustanoveniami príslušných zákonov o vyhlášky keď nedostatočne, resp. nesprávne poučil o odmene za úkony ktoré mal v budúcnosti vykonať. Uzatvorenie dohody o podielovej, a teda aj kombinovanej odmene bolo v danom prípade neprípustné, nakoľko predmetom sporu v danom prípade nebolo právo k nehnuteľnosti, ale len povolenie obnovy konania. Navyše od počiatku konania vo veci vedenej na OS W. pod sp. zn. 20C/43/2023 bolo pravdepodobné, že žalovaná bude vo veci úspešná / a teda nie, že výsledok sporu bol neistý/, a preto nebol zo strany žalobcu dôvod na uplatnenie podielovej, resp. kombinovanej odmeny za právne služby. Má za to, že suma vo výške 900 Eur za právne služby vo veci vedenej na OS W. pod 20C/43/2023, ktoré žalovaná uhradila žalobcovi, je dostatočná. Je zjavné, že žalobca konal v danej veci s údajnou dlžníčkou v rozpore so zákonom, ako aj s dobrými mravmi, čo spôsobilo absolútnu neplatnosť zmluvy o právnych službách zo dňa 25.03.2023 a tým pádom neexistenciu pohľadávky žalobcu voči údajnej dlžníčke. Okrem neexistencie pohľadávky súd nezobral do úvahy aj ďalšie skutočnosti, konkrétne ekvivalentnosť právneho úkonu. Žalobca musí v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu preukázať, že dlžníkovi právny úkon ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky a vedie k zmenšeniu majetku dlžníka, čo má súčasne za následok, že ako veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka. Dlužníckove právne úkony ukracujú pohľadávku veriteľa pri súčasnom naplnení dvoch podmienok: majetok dlžníka má v dôsledku odporovateľného úkonu objektívne menšiu hodnotu v porovnaní so stavom pred týmto úkonom a zmenšenie majetku dlžníka má za následok, že veriteľ sa z tohto majetku nemôže uspokojiť, hoci ak by nebolo odporovateľného právneho úkonu, bol by sa uspokojil. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľných pohľadávok nedôjde vtedy, ak majetok dlžníka je prevedený na základe odplatných právnych úkonov

a cena tohto plnenia ekvivalentná. Ak dlžník obdržal za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty od ich nadobúdateľa ich obvyklú cenu alebo mu za ne inak bola poskytnutá primeraná náhrada, nejedná sa o ukracujúci právny úkon. Okrem nepreukázania zmenšenia majetku dlžníka súd tiež nebral do úvahy podmienku primeranosti, t. j. pomeru medzi pohľadávkou a hodnotou predmetu prevodu napadnutej kúpnej zmluvy. Hodnota žalobcom tvrdenej pohľadávky je v zjavnom nepomere k hodnote prevádzanej nehnuteľnosti. Záverom právna zástupkyňa uviedla, že sa jej v noci pred pojednávaním zásadne zhoršil zdravotný stav a preto nemohla absolvovať cestu na pojednávanie a ani samotné pojednávanie. Uvedené súdu oznámila ako náhle jej to zdravotný stav dovolil, a to oznámením na mail súdu ako aj zaslaním do elektronickej stránky súdu. Ak by súd pred začatím pojednávania nahliadol do elektronickej schránky, tak by uvedené zistil. Má za to, že konaním v jej neprítomnosti a vydaním rozsudku súd znemožnil aby v mene žalovanej boli uskutočňované jej procesné práva, čím došlo k porušeniu jej ústavného práva na spravodlivý proces.

5. K odvolaniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Súd v bode 40 odôvodnenia rozsudku poukázal na skutočnosť, že žalovanej bola (cestou ňou zvolenej advokátky) doručená výzva na vyjadrenie sa k žalobe už dňa 09.04.2025, pričom lehota na vyjadrenie sa k žalobe uplynula dňa 21.04.2025. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila až dňa 20.06.2025, teda v deň pojednávania. Na tomto mieste zdôrazňujeme, že vyjadrenie do konania, ktoré žalovaná dodala súdu až dňa 20.06.2025 je datované 18.06.2025, teda dva dni pred samotným pojednávaním. Nič teda nebránilo žalovanej, aby najneskôr dňa 18.06.2025 minimálne odoslala vypracované podanie na súd, keďže ho v daný deň aj vyhotovila. Dňa 18.06.2025 nemala žalovaná, ako ani jej právna zástupkyňa žiadne (a to ani fabulované) zdravotné ťažkosti a teda mohla minimálne odoslať dané podanie na súd. Bez ohľadu na uvedené však má žalobca za to, že by súd nemal na úmyselne oneskorene podané vyjadrenie žalovanej prihliadať, nakoľko žalovaná sa do konania vyjadrila až takmer dva mesiace po uplynutí lehoty na jej vyjadrenie. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že vyjadrenie žalovanej zo dňa 18.06.2025, doručené súdu dňa 20.06.2025 je (podľa názoru žalobcu) obsahovo prázdne. Žalovaná doslova len cituje odpor proti platobnému rozkazu, pričom nenavrhuje žiadne dôkazy. Žalovaná nepoukázala na žiadne tvrdenia, ktoré by boli v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu relevantné. Na margo údajného nesplnenia procesných podmienok poukazujeme na tú skutočnosť, že žalovaná neuvádza aké procesné podmienky neboli údajne splnené. Žalobca popiera všetky prostriedky procesnej obrany a útoku žalovanej. Jedná sa o vedome nepravdivé tvrdenia. Zároveň sa jedná o novoty v odvolacom konaní, ktoré žalovaná mohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná nevysvetľuje, prečo by čakala žalovaná a jej matka na prevod bytu do doby, kým bude dlžníčke zrejme, že bude musieť uhradiť žalobcovi odmenu za právne služby. Ak žalovaná tvrdí, že tvrdenia žalobcu neobstoja vecne a ani z časového hľadiska, tak svoje tvrdenia nie len že nepreukazuje, ale ani nekonkretizuje. Tvrdenia žalovanej o údajnom uzavretí zmluvy o právnych službách medzi Y. a žalobcom pod nátlakom sú absurdné a o nepravdivosti tvrdení žalovanej svedčí aj to, že v zmysle zmluvy o právnych službách Y. a žalobca konali roky. Zároveň medzi uzavretím zmluvy a prvým písomným podaním žalobcu v danej veci ubehli cca tri mesiace. Y. mala teda dostatok priestoru na zmenu advokáta, ak by boli obvinenia žalovanej voči žalobcovi pravdivé, čo samozrejme nie sú. Ak žalovaná tvrdí, že malo dôjsť ku ekvivalentnému prevodu majetku, tak sa opäť jedná o novotu v odvolacom konaní a najmä sa jedná o jednoznačné klamstvo. Ak by mala totiž žalovaná, ako dcéra dlžníčky záujem kúpiť byt za trhovú cenu a mala by k dispozícii sumu 80.000 eur na kúpu bytu, tak by logicky nekupovala mamín byt v ktorom jej matka - dlžníčka naďalej býva. Kúpila by iný byt. Zároveň žalovaná ňou uvádzané okolnosti len tvrdí a z dôvodov len jej známych nenavrhol v celom konaní ani len doloženie kúpnej zmluvy. Je nemožné, aby bola medzi stranami kúpnej zmluvy prebehla trhovú platba vo výške 80.000 eur, keď prevádzala matka byt na dcéru.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Podľa ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníckove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa odseku 2, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa odseku 3, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

8. Podľa ustanovenia § 42b odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa odseku 2, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa odseku 4, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

9. Podľa ustanovenia § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

10. Podľa ustanovenia § 153 odsek 1 C.s.p., strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa odseku 2, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.06.2023 bola medzi žalobcom ako mandatárom a p. X. Y. ako mandantom uzatvorená Zmluva o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bol záväzok mandátára poskytovať mandantovi právne služby v súvislosti s požiadavkami a pokynmi klienta, a to v súlade so zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácií. Túto zmluvu zmluvné strany uzatvorili najmä za účelom zastupovania mandanta a vykonávania všetkých právnych úkonov týkajúcich sa sporovej veci vedenej na Okresnom súde W. sp. zn. 20C/43/2023. Zmluvné strany sa dohodli na kombinovanej odmene za právnej služby a síce 150 eur za jeden úkon právnej služby a zároveň na podielovej odmene z úspechu v spore a to vo výške 10 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania.

12. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 20.08.2024 malo dôjsť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi X. Y. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - byt č. 8, nachádzajúci sa na 3. poschodí, vo vchode č. X na ulici N. X v W.e. Uvedená kúpna zmluva nie je súčasťou súdneho spisu. Z výpisu z LV č. XXXX, k.ú. W. vyplýva, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. X, nachádzajúceho sa na 3. poschodí, vchod č. X, blok M. 1, na ulici N. X v W.e.

13. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 23C/54/2024-40 zo dňa 09.04.2025 vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Súd prvej inštancie žalovanú zároveň poučil o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie a žalovanej tiež poskytol poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu,

ako je možnosť zastúpenia, či o prostriedkoch procesného útoku, procesnej obrany a koncentracii konania. Uvedená výzva spolu s poučením bola žalovanej (právne zastúpenej advokátkou) doručená dňa 09.04.2025. Žalovaná sa v lehote určenej súdom nevyjadrila.

14. Súd prvej inštancie následnej vytyčil pojednávanie na deň 20.06.2025 o 10.00 hod., pričom predvolanie na uvedené pojednávanie bolo žalovanej doručené dňa 01.06.2025.

15. Dňa 20.06.2025 o 10.00 hod. sa konalo pojednávanie, ktorého sa žalovaná (ani prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) nezúčastnila. V deň pojednávania, t.j. 20.06.2025 o 09:06 hod. bolo súdu prvej inštancie bolo súdu prvej inštancie doručené elektronické podanie, v ktorom právna zástupkyňa žalovanej súdu oznámila, že s ohľadom na jej náhle vzniknuté zdravotné ťažkosti (pravdepodobne úpal) sa nemôže zúčastniť pojednávania. V uvedenom vyjadrení právna zástupkyňa nepožiadala o odročenie pojednávania. Zároveň súdu zaslala vyjadrenie k žalobe, datované ako vyjadrenie zo dňa 18.06.2025.

16. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

17. Prvým predpokladom uplatnenia subjektívneho odporového práva veriteľa je existencia veriteľsko-dlžníckeho záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu. Normatívny text túto skutočnosť vyjadruje ako požiadavku na existenciu tzv. vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022 sp. zn. 1VCdo/1/2022).

18. Druhý predpoklad vzniku subjektívneho odporového práva predstavuje tzv. ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a kvalifikovanou treťou osobou, resp. v prospech takejto osoby.

19. Tretím predpokladom vzniku odporového oprávnenia veriteľa je charakter odporovateľného právneho úkonu, teda musí ísť o úkon, ktorý ukrátil veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Takýto charakter možno právnomu úkonu prisúdiť vtedy, ak je kumulatívne naplnená subjektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, a súčasne aj objektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v reálnom úbytku v majetkovej sfére dlžníka (k odporovateľnosti ekvivalentných úkonov pozri výklad nižšie). K reálnemu ukráteniu musí dôjsť v príčinnej súvislosti s fraudóznym konaním dlžníka. Pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť. V odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno vo vzťahu k tejto skutočnosti, teda o dostatočnej solventnosti dlžníka, žalovanú tretiu osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech (ďalej pozri Števček M., Dulak A., Bajánková J., Fečík M., Sedlačko F., Tomašovič M. a kol. Občiansky zákonník I. Komentár, Bratislava: C. H. Beck. 2019. 2. vydanie. s. 345 - 362).

20. Posledným kritériom vzniku subjektívneho odporového práva je existencia kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril, resp. ktorá mala z tohto úkonu prospech, teda vedomosť tejto osoby o tom, že právny úkon sa realizuje za účelom ukrátenia veriteľa, resp. jej vedomosť o úmysle sa v prípade blízkych osôb prezumuje.

21. Treba prisvedčiť súdu prvej inštancie v tom smere, že žalobca v konaní preukázal splnenie predpokladov pre úspešné uplatnenie odporovacej žaloby. Žalobca preukázal existenciu vymáhateľnej pohľadávky, ktorou voči dlžníkovi disponuje, a to na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 25.06.2023. V uvedenom prípade nie je relevantné, že v čase tohto súdneho konania ešte nebolo ukončené súdne konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 25Up/264/2025, spis v súčasnosti postúpený na Okresný súd W., nakoľko vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno vymáhať v základnom súdnom konaní (k tomu pozri už spomínané uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022 sp. zn. 1VCdo/1/2022). Žalobca tiež preukázal ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a treťou osobou, v danom prípade je žalovaná blízkou osobou (dcérou) dlžníčky. Ide o Kúpnu zmluvu zo

dňa 20.08.2024, ktorou dlžníčka žalobcu previedla nehnuteľnosť na žalovanú. Žalovaná v podanom odvolaní správne poukázala na skutočnosť, že ukracujúci právny úkon je úkon, ktorý bezprostredne vedie k zmenšeniu majetku dlžníka, čo má za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky. Správne tiež poukázala na skutočnosť, že aj dlžník obdržal za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty od ich nadobúdateľa ich obvyklú cenu nejedná sa o ukracujúci právny úkon (k tomu pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3Cdo/61/2008). Žalovaná však nesprávne uviedla, že v danom prípade je to žalobca, ktorý musí preukázať, že dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. V odporovacom konaní totiž dôkazné bremeno zaťažuje vo vzťahu k tejto skutočnosti, teda o dostatočnej solventnosti dlžníka žalovanú, ako tretiu osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech. Žalovaná však v priebehu súdneho konania túto skutočnosť nepreukázala, súdu ani len nepredložila Kúpnu zmluvu zo dňa 20.08.2024, z ktorej by vyplývalo zodpovedajúce protiplnenie. V danom prípade bola splnená aj zákonná podmienka vedomosti o ukracujúcom právnom úkone, nakoľko žalovaná je vo vzťahu k dlžníčke žalobcu osobou blízkou (dcéra dlžníčky), teda danom prípade platí vyvráťiteľná zákonná domnienka o vedomosti blízkej osobe o ukracujúcom právnom úkone. Žalovaná v priebehu súdneho konania nijakým spôsobom nevyvrátila, teda nepreukázala, že ukracujúci úmysel dlžníka nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať.

22. Čo sa týka námietky žalovanej spočívajúcej v tvrdení, že žiaden dlh dlžníčky voči žalobcovi neexistuje, táto skutočnosť nie je predmetom tohto súdneho konania, nakoľko v danom prípade stačí existencia vymáhateľnej pohľadávky (pozri vyššie). Uvedenou námietkou by sa mal zaoberať konajúci súd v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde W., v ktorom si žalobca uplatňuje danú pohľadávku voči dlžníčke.

23. Aj námietku žalovanej týkajúcu sa porušenia práva na spravodlivý proces vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Napr. nie je želateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytyčenie ďalšieho pojednávania. Žalovaná jednak svoje vyjadrenie k žalobe nepredložila včas a tak nebolo povinnosťou súdu na neho prihliadať. Právna zástupkyňa žalovanej tiež nepreukázala dôvody na odročenie pojednávania, či nepreukázala, žeby nebolo od žalovanej, resp. právnej zástupkyňi spravodlivé žiadať, aby sa nechala na pojednávaní zastúpiť.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).